

سُوْلَةُ الْمَكَّةِ سِيمَسْتَنْ وَفَهْمَيْكَرُونْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ○

يَا يَاهَا الْمُدَثَّرُ ○ قُمْ فَانْذِرْ ○ وَرَبَّكَ فَكِيرْ ○ وَشِيَا بَكَ

فَظِهْرُ ○ وَالرُّجْرَ فَاهْجُرُ ○ وَلَا تَمَنْ تَسْتَكْنُرُ ○ وَ

لِرَبِّكَ فَاصْبِرُ ○ فَإِذَا نَقَرَ فِي النَّاقُورُ ○ فَذِلَّكَ يَوْمِيدِنْ

يَوْمَ عَسِيرُ ○ لَعَلَّ الْكُفَّارِينَ غَيْرُ يَسِيرُ ○ ذَرْنِي وَمَنْ

خَلَقْتُ وَحِيدًا ○ وَجَعَلْتُ لَهُ مَا لَأَمْهَدُ وَدًا ○ وَبَنِينَ

شُهُودًا ○ وَمَهَدْتُ لَهُ تَمَهِيدًا ○ ثُمَّ يَطْمَعُ أَنْ

أَزِيدَ ○ كَلَّا إِنَّهُ كَانَ لَا يَتَّبِعَ عَيْنِيدًا ○ سَارُهِقُهُ

صَعُودًا ○ إِنَّهُ فَكَرَ وَقَدَرَ ○ فَقُتِلَ كَيْفَ قَدَرَ ○ ثُمَّ

قُتِلَ كَيْفَ قَدَرَ ○ ثُمَّ نَظَرَ ○ ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَرَ ○

ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ○ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرُ

يُؤْشَرُ ○ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ○ سَأَصْبِلِيهُ

سَقَرَ ○ وَمَا آدْرِنَكَ مَا سَقَرُ ○ لَا تُبْقِنِي وَ

لَا تَذَرُ ○ لَوَاحَةُ لِلْبَشَرِ ○ عَلَيْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ ○

அத்தியாயம் : 74

அல் முத்தஸ்ஸிர் - போர்த்திக் கொண்டிருப்பவர்

வசனங்கள் : 56 மக்கீ ருகூஃகள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. (போர்வை) போர்த்திக்கொண்டிருப்பவரே!
2. நீர் எழுந்திருப்பீராக! பிறகு (அல்லாஹ்வின் தன்டனையிலிருந்து) அச்சமுட்டி எச்சரிக்கை செய்வீராக!
3. மேலும், உமதிரட்சகளைப் பெருமைப்படுத்துவீராக.
4. மேலும், உமது ஆடைகளைத் தூய்மையாக வைத்துக் கொள்வீராக.
5. இன்னும், அசுத்தத்தை வெறுத்துவிடுவீராக.
6. (நீர் கொடுத்ததைவிட) அதிகமானதைப் பெறக்கருதி (மற்றவருக்கு) உபகாரம் செய்யாதீர்.
7. இன்னும், உமதிரட்சகஞுக்காக (சுக்ஷ்டங்களைச் சுகித்துக்கொண்டு) நீர் பொறுமையுடன் இருப்பீராக.
8. குழல்(ஸார்) ஊதப்பட்டு விட்டால்—
9. அந்நாளில் அ(வ்வாறு ஊதப்படுவதான்) து_கடினமான நாளாக இருக்கும்.
10. (அந்நாள்) நிராகரிப்போருக்கு எளிதானதன்று.
11. என்னையும், தனித்த நிலையில் நான் படைத்தவனையும் விட்டுவிடுவீராக.
12. நான் அவனுக்கு ஏராளமான செல்வத்தையும் ஆக்கியிருந்தேன்.
13. அவனுடன் இருக்கக்கூடிய ஆண்மக்களையும் (நான் அவனுக்குக் கொடுத்தேன்).
14. அவனுக்கு (வாழ்வதற்கு வேண்டிய) தயாரிப்புகளை (ஏற்களவே) அவனுக்காக நான் தயார்செய்து வைத்தேன்.
15. பின்னும், நான் (அவனுக்கு) அதிகமாகக் கவேண்டுமென்று அவன் ஆசைப்படுகின்றான்.
16. (இருபோதும் அது நடந்தேறக்கூடியது) அல்லாநிச்சயமாக அவன் நம்முடைய வசனங்களுக்கு முரண்பட்டவளாக இருக்கின்றான்.
17. (அதிசீக்கிரத்தில்) அவனை (வேதனையின்) ஒருக்கடினமான சிகரத்தில் நான் ஏற்றிவிடுவேன்.
18. நிச்சயமாக அவன் (இந்தக் குர் ஆனுக்கு எதிராக) சிந்தித்தான்; இன்னும், (குர் ஆனைப்பற்றித் தன் மளதில் கற்பனையாக ஒரு கூற்றை) ஏற்படுத்திக்கொண்டான்.
19. ஆகவே, அவன் சபிக்கப்பட்டான்; எவ்வாறு அவன் (இரு கூற்றைத்தன் மளதில்) ஏற்படுத்திக்கொண்டான்?
20. பின்னரும் அவன் சபிக்கப்பட்டான்! எவ்வாறு அவன் (இரு கூற்றைத் தன் மளதில்) ஏற்படுத்திக்கொண்டான்?
21. பின்னர் அவன் (நம் வசனங்களை சிந்தித்து) நோக்கினான்.
22. பின்னர் கடுகடுத்தான்; முகமும் சளித்தான்.
23. பின்னர் திரும்பிச்சென்றான்; இன்னும், அகந்தை கொண்டான்.
24. அப்பால் (முன்னுள்ளோரிடமிருந்து கற்பிக்கப்பட்டு) "வழிவழியாகவந்த சூனியமேயன்றி இது (வெறு) இல்லை" எனக் கூறினான்.
25. "இதுமனிதரின் கூற்றே தவிர வேறில்லை" (என்றும் கூறினான்).
26. நான் அவனை "ஸகர்" எனும் நரகத்தில் புகச்செய்வேன்.
27. இன்னும் "ஸகர்" என்ன வென்று உமக்கு அறிவித்தது எது?
28. அது (நரகவாசிகளில் எவரையும்) மிச்சம் வைக்காது; (எவரையும்) விட்டும் விடாது.
29. மனிதர்களை (கட்டுக்கரித்து அவர்களின் மேளியை) மாற்றிவிடக்கூடியது.
30. (காவலர்களாக மலக்குகளில்) அதன்மீது பத்தொன்பது பேர்கள் இருக்கின்றனர்.

وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلِئَكَةً ۝ وَمَا جَعَلْنَا عَدَّهُمْ
 إِلَّا فِتْنَةً لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ۝ وَالِّيَسْتَيْقِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَبَ
 وَيَزْدَادُ الَّذِينَ امْنَوْا إِيمَانًا ۝ وَلَا يَرْتَابُ الَّذِينَ أُوتُوا
 الْكِتَبَ وَالْمُؤْمِنُونَ لَا يَقُولُ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
 ۝ وَالْكُفَّارُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهِذَا مَثَلًا ۝ كَذَلِكَ يُضْلِلُ
 اللَّهُ مَنْ يَشَاءُ ۝ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ ۝ وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ
 رَبِّكَ إِلَّا هُوَ ۝ وَمَا هِيَ إِلَّا ذِكْرًا لِّلنَّاسِ ۝ كُلًا وَالْقَمَرٌ ۝
 وَالْيَلِ إِذَا دُبَرَ ۝ وَالصُّبْحُ إِذَا آسَفَرَ ۝ إِنَّهَا لِإِحْدَى
 الْكُبُرِ ۝ نَذِيرًا لِّلنَّاسِ ۝ لِمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَتَقَدَّمَ
 أَوْ يَتَأَخَّرَ ۝ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينَةٌ ۝ إِلَّا أَصْحَابَ
 الْيَمِينِ ۝ فِي جَنَّتٍ يَتَسَاءَلُونَ ۝ عَنِ الْمُجْرِمِينَ ۝ مَا
 سَلَكُوكُمْ فِي سَقَرَ ۝ قَالُوا هُنَّا كُلُّ مِنَ الْمُصَلِّيِّينَ ۝ وَلَمْ
 نَكُ نُطِعْمُ الْمُسِكِينَ ۝ وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَاغِيَّيْنَ ۝ وَ
 كُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ ۝ حَتَّىٰ آتَنَا الْيَقِينَ ۝ فَمَا نَفَعُهُمْ
 شَفَاعَةُ الشَّفِيعِينَ ۝ فَمَا لَهُمْ عَنِ التَّذَكِّرَةِ مُغَرَّبِينَ ۝

١٤
١٥١٦ مع
نعم ونعم

31. மேலும், நரகத்தின் காவலர்களை மலக்குகளாகவேதவிர நாம் ஆக்கவில்லை; இன்னும், அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை நிராகரிப்போருக்குச் சோதனையாகவே தவிர நாம் ஆக்கவில்லை; வேதம் கொடுக்கப்பட்டோர் (இதனை) உறுதி கொள்வதற்காகவும், விசவாசங்கொண்டோர் (தம்) விசவாசத்தை அதிகமாக்கிக் கொள்வதற்காகவும், இன்னும், வேதம் கொடுக்கப் பட்டோரும், விசவாசிகளும் (இதைப்பற்றிச்) சந்தேகிக்காமலிருப்பதற்காகவும், (நாம் அவ்வாறு ஆக்கினோம்) இன்னும், எவர்களுடைய இதயங்களில் நோய் இருக்கின்றதோ அவர்களும், நிராகரித் துக்கொண்டிருப்போரும் "இதனைக் கொண்டு உதாரணமாக அல்லாஹ் எதை (அறிவிக்க) நாடினான்?" என்று கூறுவதற்காகவும் (இவ்வாறு ஆக்கினோம். நபியே!) இவ்வாறே அல்லாஹ், தான் நாடியவர்களை வழிகெடச் செய்கிறான்; தான் நாடியவர்களை நேர் வழியிலும் செலுத்து கின்றான்; இன்னும், உமதிரட்சகனின் படைகளை அவனைத் தவிர (மற்றெவரும்) அறியமாட்டார்; அதுமனிதர்களுக்கு உபதேசமேயன்றி வேறில்லை.

32. (நரகக்காவலர்கள் விஷயமாக நிராகரிப்போர் கூறுவதுபோன்று) அல்ல! சந்திரனின் மீதும் சத்தியமாக!

33. இரவின் மீதும் சத்தியமாக – அது பின் செல்லும் போது!
34. அதிகாலையின் மீதும் சத்தியமாக – அது வெளிச்சமாகும்போது!
35. நிச்சயமாக (நரகமாகிய) அது மிகப்பெரியவற்றுள் ஒன்றாகும்.
36. அது, மனிதர்களுக்கு அச்சமூட்டி எச்சரிக்கை செய்கின்றநிலையில் (மிகப் பெரியதாகும்).

37. உங்களில் எவர் (நன்மைக்காக) முந்திச் செல்வதற்கோ – அல்லது (நன்மையை விட்டும்) பின்தங்கிவிடுவதற்கோ விரும்புகின்றாரோ அவருக்கு (அது அச்சமூட்டி எச்சரிக்கைச் செய்கிறது).

38. ஒவ்வோர் ஆத்மாவும், தான் சம்பாதித்தவற் றுக்குப் பினையாக்கப் பட்டதாகும்.

39. ஆயினும், (வலக்கையில் பதிவுப்புத்தகம் கொடுக்கப்பட்ட) வலது சாரியினர் தவிர –

40. (அவர்கள்) சுவனங்களில் (இருப்பர்) அப்போது தங்களுக்குள் (விசாரித்துக் கேட்பார்கள்:

41. குற்றவாளிகளைப்பற்றி –
42. "உங்களை ஈக்கர எனும் நரகத்தில் புகுத்தியது எது?"
43. அ(தற்க)வர்கள், "தொழுக்கூடியவர்களில் (உள்ளவர்களாக) நாங்கள் இருக்கவில்லை" என்று கூறுவார்கள்.
44. "இன்னும் நாங்கள் ஏழைக்கு உணவளிப்பவர்களாகவும் இருக்கவில்லை."
45. "(வீணானவற்றில்) மூழ்கி இருந்தோருடன் நாங்களும் மூழ்கி இருந்தோம்."
46. மேலும் "கூலி கொடுக்கும் இந்நாளையும் நாங்கள் பொய்யாக்குபவர்களாக இருந்தோம்."
47. "எங்களுக்கு (மரணம் எனும்) உறுதி வரும்வரை (இவ்வாறு இருந்தோம்" என்றும் கூறுவார்கள்)
48. ஆகவே, (அவர்களுக்காகப்) பரிந்துரைசெய்வோரின் பரிந்துரை அவர்களுக்குப் பயனளிக்காது.
49. எனவே, நல்லுபதேசத்தை விட்டும் புறக்கணிக்கக் கூடியவர்களாக இருக்க அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது?

كَانُهُمْ حُمْرٌ مُسْتَنِفَرٌ ۝ لَا فَرَّتْ مِنْ قَسْوَةٍ ۝ بَلْ يُرِيدُ
 كُلُّ امْرِيٍّ مِنْهُمْ أَنْ يُؤْتِي صُحْفًا مُنْشَرَةً ۝ كَلَّا بَلْ لَا
 يَخَافُونَ الْآخِرَةَ ۝ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرَةٌ ۝ فَمَنْ شَاءَ
 ذَكَرَةٌ ۝ وَمَا يَذَكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ
 التَّقْوَىٰ وَأَهْلُ الْمَغْفِرَةِ ۝

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِذَا هُنَّ أَوْقَافٌ كُلُّهُمْ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
 لَا أَقِسْمُ بِيَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝ وَلَا أَقِسْمُ بِالنَّفْسِ الْوَاهِمَةِ ۝
 أَيَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنَّنَا نَجْمَعُ عِظَامَهُ ۝ بَلْ قَدْ رُبِّنَ
 عَلَىَّ أَنْ نُسَوِّيَ بَنَانَهُ ۝ بَلْ يُرِيدُ الْإِنْسَانُ لِيَفْجُرَ
 أَمَامَهُ ۝ يَسْأَلُ أَيَّانَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝ فَإِذَا بَرِقَ
 الْبَصَرُ ۝ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۝ وَجْمَعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝
 يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِنَ أَيْنَ الْمَقْرُ ۝ كَلَّا لَا وَزَرَ ۝ إِلَى
 رَبِّكَ يَوْمَئِنَ الْمُسْتَقْرُ ۝ يُنَبَّئُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِنَ
 بِمَا قَدَّمَ وَآخَرَ ۝ بَلِ الْإِنْسَانُ عَلَىٰ نَفْسِهِ بَصِيرَةٌ ۝

50. அவர்கள் வெருண்டோடுகின்ற(காட்டுக்)சமூஹத்தைப் போல் (இருக்கின்றனர்)
51. (காட்டுக்கமூஹத்தைகளான) அவை சிங்கத்தை விட்டும் வெருண்டோடின.
52. மாறாக, அவர்களில் ஒவ்வொரு மனிதனும், விரிக்கப்பட்ட ஆகமங்கள் (தனக்கும்) கொடுக்கப்படவேண்டும் என நாடுகிறான்.
53. (அதுநடக்கப்போவது) இல்லையாறாக, மறுமையைப்பற்றி அவர்கள் பயப்படுவதில்லை.
54. நிச்சயமாக இது நல்லுபதேசமாகும்.
55. (உபதேசம் பெற) யார் நாடுகிறாரோ அவர் இதனை நினைவில் வைத்து (உபதேசம் பெற ரு) கீர்த்தனையில் வெளிப்பதற்குரியவனும் (விசவாசிகளை) மன்னிப்பதற்குரியவனும் ஆவான்.

அத்தியாயம் : 75

அல்கியாமா – மறுமை நாள்

வசனங்கள் : 40 மக்கீ ரூக்ஷங்கள் : 2

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன்
அல்லாஹ்வின் பெயரால் (இதுகிறேன்).

1. மறுமைநாளைக்கொண்டு நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.
2. (வழிபாட்டில் மனிதன் குறைவு செய்துவிட்டதைப்பற்றி) மிக நிந்தித்துக் கொண்டிருக்கும் ஆள்மாவைக்கொண்டும் நான் சத்தியம் செய்கிறேன்.
3. மனிதன் (இறப்பெய்தி, மன்னோடு மன்னாக மக்கிப்போன பின்னர்) அவனுடைய எலும்புகளை நாம் ஒன்று சேர்க்கவேமாட்டோம் என்று என்னுகின்றானா?
4. ஆம்! அவனுடைய விரல்களின் நுளிகளை (முன்பிருந்தது போல் இணைத்துச் சரிப்படுத்தி) செவ்வையாக்க நாம் ஆற்றலுடையோராக இருக்கிறோம்.
5. மாறாக, மனிதன் தன் எதிர்காலத்திலும் (பாவத்திலிருந்து விலகிவிடாது) பாவம் செய்யவே நாடுகிறான்.
6. "மறுமைநாள் எப்பொழுது (வரும்)?" என (அதிசயமாக) அவன் கேட்கிறான்.
7. (அந்தாளின் அம்மளிகளைக்கண்டு திடுக்கிட்டு) பார்வை நிலைகுத்திலிட்டால்;
8. சந்திரனும் ஒளி இழந்து (விடுமானால்);
9. சூரியனும், சந்திரனும் ஒன்றாகக்கப்பட்டு விடும் (ஆளால்);
10. அந்தாளில் "எங்கு விரண்டோடுவது" என மனிதன் கூறுவான்.
11. இல்லை! தப்ப இடமில்லை.
12. அந்தாளில் (அனைவரின்) தங்குமிடம் உம் இரட்சக்ளிடத்திலாகும்.
13. மனிதன் – அவன் முற்படுத்திவைத்ததையும், அவன் பிற்படுத்திவைத்ததையும் (பற்றி) அந்தாளில் அறிவிக்கப்படுவான்.
14. ஏன், மனிதன் தன் மீது பார்வையுடையவனாக (தன் செயல்களுக்குச் சாட்சியாக) இருப்பான்.